

РЕШЕНИЕ

№ 4407

гр. София, 29.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **12080** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК във вр. с чл.220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], ет.5, ап.12, представлявано от П. П., чрез адв. С. Ж. срещу Решение към MRN 17 В. от 06.02.2017 г., рег. №32-343222/23.11.2020 г. на Директора на Териториална дирекция „С. морска“, Агенция „Митници“, сега Териториална дирекция Митница В..

Релевира се, че решението е незаконосъобразно, тъй като според жалбоподателя митническите органи трябва да обосноват наличието на съмнения, относно достоверността на митническата стойност и после да докажат, че са спазили процедурата по нейното увеличаване. Административният орган се позовал на извършена проверка от О., но не отговаряло на истината изложеното в решението на стр. 2, че дружеството било уведомено за доклада и му била предоставена възможност за коментар. На дружеството бил извършен последващ контрол от Столична митница /понастоящем ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“/, приключила с доклад, който обхващал и процесните декларации, служебно известен на ТД „С. Морска" и в него липсвали констатации за плащане на суми, които са повече от декларираните за целия проверяван период. Митницата не разполагала с износни декларации, както е записано и в самото решение, нито с фактури на по- висока стойност. Посочването на стойност и дата, без номер на фактура не можело да докаже, че това е било

декларирано при износа на стоките, както и не можело да докаже, че има фактура на по- висока стойност от декларираното при вноса на стоките. Твърди се, че според трайната съдебна практика, наличието на износна декларация на по- висока стойност не е доказателство за реално платената или подлежаща на плащане цена, тъй като същата представлява частен документ, който няма обвързваща съда доказателствена стойност. Липсата на фактура и плащане на по- високата стойност било пречка да се твърди, че дружеството е платило повече от декларираното. Т.е. административният орган следвало да докаже, че е налице договаряне или плащане на по-високата стойност, каквито доказателства не се сочили в обжалваното решение. Относно митническата стойност, определена по чл. 74 параграф 3 МК, изтъква, че дори и хипотетично да приеме, че окончателен доклад на О., макар и неподкрепен с доказателства би могъл да събуди някакви съмнения, митническата администрация не била освободена от задължението да обоснове и докаже, че е спазила избраната процедура за увеличение на митническата стойност на процесите стоки.

Жалбоподателят счита, че е следвало да се определи стойността според твърдяната по- висока договорна стойност- ако митницата твърди, че действително платената или подлежаща на плащане цена е тази, посочена от О. като достоверна, но не можело да се преминава към чл. 74 параграф 3 от МК, тъй като следвало да се докаже неприложимостта на способите, изброени в чл. 74 параграф 2 от МК, което не е било сторено.

Не ставало ясно защо митническите органи пристъпили към определяне на стойността по чл. 74 параграф 3 от МК при положение, че имало други вносове на лимонена киселина монохидрат, която представлявала химикал и има CAS N 5949-29-1, определящ я напълно еднозначно като химично съединение и при него не можело да има търговска марка, репутация или добро име. Т.е. митническите органи следвало да разгледат други вносове на продукти със същия CAS номер, със същата държава на произход, за да намерят идентични или сходни стоки, а не да преминават към определяне на стойността по реда на чл.74, параграф 3 от МК, с аргумента, че не знаели доброто име, репутацията и търговската марка на продукта. И само, ако не откриели договорни стойности за идентични и сходни стоки за най- голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, може да се премине към определяне на стойност по чл. 74, параграф 3 от МК.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи по съображенията изложени в нея. Моли съда да отмени оспорения административен акт. Претендира разноски за платена държавна такса – 50 лв., депозита за вещо лице 760,50 лв. и адвокатски хонорар в размер на 840 лв.

Ответникът– директорът на Териториална дирекция „Митница“- В., чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно, по съображенията изложени в него и в становището по жалбата. Претендира юрисконсултско

възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на разноските.

Административен съд София град, III отделение, 60 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

На 06.02.2017г. дружеството [фирма] декларира на режим „допускане за свободно обращение“ с митническа декларация MRN №17BG002002H0015112 стока „лимонена киселина монохидрат- 200 торби x 25 кг. нето тегло, в два контейнера №№ М., Т., CAS №5949-29-1”, 2000 колета, 50400,00 кг. бруто общо, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, износител Р. consult L., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставка FOB Q., обща фактурна стойност 16250,00 U., при курс 1,83405 лв. за 1 U.. Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени: фактура и опаковъчен лист №000122796/28.12.2016г., коносамент №М., фактури №№17836/27.01.2017г., [ЕГН]/27.01.2017г., [ЕГН]/30.01.2017г., проформа фактура № [ЕГН]/ 31.01.2017г., анализен сертификат, пълномощно към [фирма].

Към датата на деклариране на стоката е бил в сила Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 на Комисията от 21 януари 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (в сила от 22.01.2015г.)

С писмо рег. № 32-237718/14.08.2020г., Ц. на Агенция „Митници“ уведомява ТД С. морска, за получено писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) с № OSM(2020) 18690/07.07.2020 г., с рег. индекс в А. 32-201378/14.07.2020г., с което OLAF информира българските митници за приключило разследване по случай № ОС/2017/0912/B1 за избягване на анти-дъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонена киселина в ЕС от [фирма]. Към писмото са приложени препоръка за действия, които следва да бъдат предприети от България, № OSM(2020)18689/07.07.2020г. и Финален доклад №(2020) 18691/07.07.2020г.

Съгласно препоръката, в Р. България следва да се предприемат всички подходящи мерки, за да се осигури събирането на мита (конвенционални и антидъмпингови), в размер на общо 21 595.53 евро. Във Финалния доклад като засегнато лице по случая е посочено дружеството [фирма] (С., България), като се уточнява, че същото било уведомено за провежданото разследване, предоставена му е възможност за коментар на фактите и в рамките на посочения срок не са получени никакви коментари.

Анализът на данните за вноса на лимонена киселина в ЕС (код по КН 29181400 и 29181500), извършен от Европейската служба за борба с измамите разкрива, че няколко пратки, оформени на внос с допълнителен код А999 (ставка на антидъмпингово мито от 42.7%) са били декларирани с митнически стойности, които са прекалено ниски, в сравнение с друг внос на лимонена киселина.

От страна на OLAF е била проведена проверка на място на територията [фирма] в периода от 20 ноември 2018г. (осъществена съвместно с проверката по отношение на ОС/2018 0052) (доклад за посещение на компания - ОСМ(2018)25057 - 23 ноември 2018г.), с цел да се получи подробна информация (документи, данни за плащания) по отношение на определени случаи на внос в България на китайска лимонена киселина от компанията.

Европейската служба за борба с измамите е отправила молба (ОСМ(2019) 13824 - 21 юни 2019 г.), към китайските митници за съдействие, за предоставяне на декларираните стойности при износа за определен брой пратки, които включват шест български декларации за внос, които към момента на подаването на молбата все още не са били погасени по давност. На 5 ноември 2019г. е получен отговор (ОСМ(2019)25798 - 13 ноември 2019г.), съгласно който декларираните износни стойности от Китай са значително по-високи от стойностите, декларирани при внос в България.

С писмо рег. № 32-256511/02.09.2020г., Ц. С. предоставя на ТД С. морска писмо от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) в Министерство на вътрешните работи, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от които декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларираните от [фирма] при вноса в България.

Относно митническа декларация за допускане за свободно обращение с MRN 17BG002002H0015112, дата на внос 06.02.2017г., в която е декларирана цена по фактура № 00122796 от 28.12.2016 в размер на 16250 щатски долара е установено, че декларираната стойност при експорт от Китайската народна република е в размер на 31750 щатски долара.

С писмо № 32-278939/25.09.2020 г. дружеството е уведомено по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност за отговор в 30-дневен срок. Писмото е получено на 29.09.2020г., видно от известие за доставяне PS 9028 0042NX Q.

В хода на проверката е установено, че в получените в рамките на административното сътрудничество таблици с данни от китайските митнически власти не са посочени номера на износни митнически декларации, но стоката е индивидуализирана по контейнери, като двата контейнера №№ М., Т. по процесната митническа декларация се съдържат в тях под №9, като в допълнение е посочена дата на фактурата - 28.12.2016 г., дата на вноса - 06.02.2017 г. и износител P. consult L., M..

На 06.11.2020 г. след изтичане на 30-дневния срок [фирма] е изразило възражения с писмо с рег. индекс 32-325432/ 06.11.2020г., след изтичане на 30-дневния срок.

На 23.11.2020г. е издадено обжалваното в настоящото производство Решение към MRN 17 В. от 06.02.2017 г., рег. №32-343222/23.11.2020 г. на Директора на

Териториална дирекция „С. морска“, Агенция „Митници“, сега Териториална дирекция Митница В., Агенция „Митници“, с което на основание чл. 84 ал. 1 т. 1 от ЗМ, вр. чл. 5, т.39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 74, пар. 1 и пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 140 и чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, вр. чл. 77, пар.1 б. а), вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл.54, ал.1, чл.56 от ЗДДС, чл.59, ал.2 от ЗДДС, вр. чл. 59 от АПК е отказано приемането на митническата стойност на декларираната стока № 1 в митническа декларация (МД) MRN 17BG002002H0015112 от 06.02.2017г.

Определена е митническа стойност на декларираната в митническа декларация MRN 17BG002002H0015112 от 06.02.2017г. стока №1, описана в кл.31 като „лимонена киселина монохидрат- 200 торби x 25 кг. нето тегло CAS №5949-29-1”, 2000 колета, 50400,00 кг бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, в размер на 61578,23 лв.

Постановено е да се коригира митническа декларация MRN: 17BG002002H0015112 от 06.02.2017г., както следва: за стока № 1: • Кл. 43 „Код МО“ да се чете: 6; • Стойността в кл.46 „Статистическа стойност” вместо 33150,45 да се чете като: 61578,23 лв.; • Стойностите в кл. 47 „Изчисляване на вземанията” да се четат като:

Вид: А00 - Основа за изчисляване: 61578,23; Ставка: 6,5%; Сума: 4002,58; НП-Н

Вид: А30 - Основа за изчисляване: 61578,23; Ставка: 42,70%; Сума: 26293,90; НП – Н;

Вид: В00 - Основа за изчисляване: 92619,46; Ставка: 20,00%; Сума: 18 523,89; НП – Н

Всичко: 48820,37 НП – Н

С Решението се разпорежда също да се вземе под отчет начисленият със същото решение размер на ДДС - вр. чл. 109 от ДОПК. На осн. чл. 104 пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи могат да не вземат под отчет размера на вносните мита, за които съгласно чл.103 от Регламент (ЕС) №952/2013 длъжникът вече не може да бъде уведомен.

По делото е допусната Съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на която е видно, че след запознаване с всички приложени по делото документи, с които се начисляват задължения за плащане към доставчиците, свързани с получаването и заприхождаването на „лимонена киселина монохидрат- 2000 торби x 25 кг. /50 400 кг./ нето тегло CAS №5949-29-1“, 2000 колета и след извършен анализ на счетоводните регистри, в които се проследяват стопанските операции, свързани с доставката, всички задължения по доставката са платени и не са дължими други суми за плащане. При анализ по счетоводните сметки, вещото лице установило, че плащанията по описаните фактури, свързани с доставката на лимонена киселина монохидрат са извършени по банков път.

От ССЧЕ се установява, че сумите посочени в MRN 17BG002002H0015112 от 06.02.2017г. са платени. За посочения в декларацията лимонена киселина монохидрат G е платена сумата от 16 250 щ.д. по фактура №[ЕИК]/28.12.2016г.

Допълнително от счетоводството на дружеството се изпраща по електронен път банков документ от 06.04.2017 г. за извършено плащане към „П. К.“ Л. сума в размер 145 140,14 щатски долара, като в основанието за платената сума се посочват няколко фактури, сред които фактури инв. №№ 122772, 9789.50, 122788 7000, 122796, 122821, 122900. Всеки документ, свързан с доставката на лимонена киселина монохидрат е осчетоводен, осчетоводено е и плащането, съобразно декларираната стойност в митническата декларация. Не се откриват несъответствия, свързани с начисляване на задълженията за плащане и преведените суми към доставчиците.

При горната установена фактическа обстановка, настоящото съдебна инстанция правни следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена от лице, което има правен интерес да обжалва и в срок.

Разгледана по същество се явява неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на процесуалните разпоредби и изискванията за определяне на митническата стойност на стоки, внасяни на територията на ЕС, съобразно регламент Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавен „Вторични методи за определяне на митническата стойност“ гласи:

1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;

в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с

продавачите; или

г) изчислената стойност, която се състои от сбора на:

i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки;

ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза;

iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

3. Когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни методи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните:

а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията;

в) настоящата глава.

Митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с чл. 70 и чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Съгласно чл. 70, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, митническата стойност на внасяните стоки е договорната им стойност, т.е. действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, без да се засягат корекциите, които при необходимост трябва да бъдат направени в съответствие с чл. 71 и чл. 72 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Наред с това, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, то остойностяването на внесените стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от "а" до "г", докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Посочените критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез

прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Независимо, че при митническото остойностяване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения обаче лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

Така очертаната нормативна рамка налага извод, по аргумент от чл. 22, параграф 7 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, че митническите органи са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за заявителя. Това задължение за мотивиране на решението се отнася както за решението за инициране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение, така и за решението за корекция. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип се изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията.

В тази връзка е неоснователен довода на жалбоподателя, че не му е бил известен резултатът от разследването на О.. Следва да се отбележи, че с писмо № 32-288817/05.10.2020г. (лист 41 и сл.) дружеството е уведомено по смисъла на чл.22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение, като му е дадена възможност за отговор в 30-дневен срок. Писмото е получено на 07.10.2020г., видно от известие за доставяне /л.44/ и съдържа подробна информация за резултатите от проверките, включително и за конкретния размер на корекцията, която митническият орган ще извърши на декларираната от вносителя митническа стойност на стоката. Дружеството е депозирало отговор по изложените мотиви и констатации с писмо от 06.11.2020г., митническият орган се е запознал с него и го е обсъдил в постановеното решение като неоснователно.

Настоящият съдебен състав счита, че противно на твърденията в жалбата, митническият орган е събрал доказателства и е изложил мотивите си за наличието на обстоятелства, които да обосновават съмнения, че декларираната договорна стойност е занижена почти наполовина.

Европейската служба за борба с измамите е отправила молба към китайските митници за съдействие, като в резултат, Ц. С. предоставя на ТД С. морска писмо от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) в Министерство на вътрешните работи, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от която декларираните в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по- високи от декларираните от [фирма] при вноса в България. По митническа декларация MRN 17BG002005H00007469, дата на внос 04.07.2017г., с декларирана цена по фактура №000122821/11.07.2017г. в размер на 21 150,00 щатски долара, е установена декларираната стойност при експорт от Китайска Народна Република в размер на 41 000,00 щатски долара. В тази връзка, посочената във декларираната фактура цена на китайския износител се явява нереално ниска, спрямо цената, която е заявена пред Китайските митнически власти. Поради това митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност, а по методите, посочени в чл.74 от Регламент (ЕС) №952/2013.

В оспореното решение /стр.3,4/ са посочени причините, поради които определянето на новата митническа стойност, различна от договорната не е могло да се извърши по член 74, параграф 2, последователно по букви от а) до г), поради което възраженията в този смисъл на жалбоподателя са неоснователни.

Разпоредбата на чл. 141, § 1 от Регламента за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447 предвижда, че при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, буква а) или б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорната стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. Нормата на чл. 141, § 3 от Регламента за изпълнение сочи, че когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1, § 2, т. 4) и т. 14) от Регламента за изпълнение / ЕС/ 2015/2447, сочещи, че "идентични стоки" са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. "Сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат

подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение. Сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

Предвид това, както правилно е приел административния орган при прилагането на метода по чл.74, пар. 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г, следва да се вземе предвид договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително същия момент. След направена справка в митническата Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-IIIА) за „идентични стоки“, не са намерени данни за стоки, произведени в същата страна, от същия износител, със същите характеристики, които да са еднакви във всяко отношение. За приблизително същият период не са установени декларираните митнически стойности по реда на чл.70 от Регламент (ЕС) №952/2013 за „идентични стоки“.

Според чл.141 от Регламент за изпълнение на (ЕС) 2015/2447, връзка член 74, пар.2, буква б) от Кодекса, цената на сделката на „сходни стоки“ трябва да се определя посредством стойността на сделката с подобни стоки при продажба на същото търговско равнище и в приблизително същото количество като стоките, подлежащи на обмитяване. При анализа на данните по чл. 74, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. не са намерени резултати за приети договорни стойности на стоки, произведени в същата държава, за които да е установено, че имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, не е установено качеството на декларираните стоки, репутацията им и съществуването на запазена марка като фактори, които определят дали стоките са „сходни“. С Решението на СЕС по дело С - 291/15, е прието, че член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорна стойност на сходни стоки, когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. Независимо, че лимонената киселина монохидрат представлява химикал– химично съединение по формула, което не може да има търговска марка и репутация, както е посочено в жалбата, за процесната лимонена киселина относима характеристика остава качеството на декларираната стока, което не е установено.

Третият вторичен метод за определяне на митническата стойност на стоките, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисква сравнение по единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки. За определяне митническата

стойност на декларираните стоки по този метод е необходима информация за цената, на която внесените стоки или внесените идентични стоки или сходни стоки се продават в Съюза в състоянието, в което са внесени, по време или почти по време на внасяне на стоките, чиято стойност се определя. В конкретния случай в Решението е посочено, че липсва база за сравнение за единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки, включително за идентични и сходни стоки, тъй като както е описано по-горе не може да се установи идентичност или сходност на стоките, поради което и този метод не може да бъде използван.

Следващият по поредност метод- чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 изисква да са налични данни за разходите и стойността на материалите, разходите за производството, както и на допълнителните елементи. Необходима е и информация за размер на обичайната печалба и размер на общи разходи. В конкретния случай производителят на стоките не попада под юрисдикцията на органите в страната на вноса и това ограничава използването на метода на изчислената стойност като цяло. При липса на информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираните стоки методът се счита за неприложим.

Когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена чрез прилагане разпоредбите на чл.70 до чл. 74, пар. 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 включително, се прилага разпоредбата на чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. Както стана ясно липсва информация, свързана с разходите за материали, използвани за производството на декларираните стоки, преки и косвени разходи за труд, разходи за опаковане, производствени и други разходи за преработка на декларираната стока, но са налице данни за нейната окончателна износна цена от Китай, което прави приложим методът по чл. 74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013. При този метод тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. По делото на лист е приложен превод на Окончателен доклад по случай №ОС/2017/0912 на О. (Европейската служба за борба с измамите), в който в „П. финансово въздействие на установените факти“ се съдържат данни за декларираната стойност на експорта от Китай. Докладът е официален писмен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и има обвързваща материална доказателствена сила, поради което неоснователно жалбоподателят намира обстоятелствата, посочени в административният акт за недоказани, тъй като липсвала фактура и установено плащане на по- висока стойност от декларираното. В случая митническите органи не са се отклонили от изискването да използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и

търговията; съответната глава от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Съдът следва да отбележи, че кредитира изцяло заключението по допусната и приета по делото ССЕ като компетентно изготвена, при използване на специални знания. От същото заключение се установи редовно водено счетоводство от дружеството- жалбоподател, както и извършено плащане.

От друга страна експертизата не разколебава изводите направени от административния орган и установени от доказателствата по делото.

Решението е издадено от компетентен орган, в предписаната от закона форма, изложени са фактически и правни основания за издаването му, спазени са административнопроцесуалните правила при издаването му, съобразено е с материалното право и целта на закона.

С оглед изложеното до тук, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл.78, ал.8 ГПК и чл.25, ал.1 от НЗПП съдът определя на 150 лева.

Така мотивиран, АССГ, Трето отделение, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], срещу Решение към MRN 17 В./04.07.2017 г., рег. №32-363571/09.12.2020 г. на Директора на Териториална дирекция „С. морска“, Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], ет.5, ап.12, представлявано от П. П. да заплати на Агенция „Митници“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

